

אלא מעתה יהא מותר לעשות מוגמר¹ ביום טוב –

But now it should be permitted to make *Mugmor* on *Yom Tov*

OVERVIEW

פפי (who ruled that it is **challenged** רב פפא), if you are permitting the בעילה on account of מתוך, you should also permit מוגמר on account of מתוך. Our תוספות discusses the view of רב פפי regarding מתוך.

תוספות asks:

ואם תאמר לדידיה נמי תקשי וכי לא סבר דאמרינן מתוך הא טעמא דבית הלל הכי הוא² -
And if you will say; the same question (רב פפא asks רב פפי) **applies to** רב רב **as well, for does not** רב פפי **agree that we use the** מתוך **of** היתר **is the reason** ב"ה allow carrying out on יו"ט –

תוספות answers:

ויש לומר שהיה סובר דטעמא דבית הלל משום דאין עירוב והוצאה³ -
And one can say; that רב פפי **thought that the reason** ב"ה **permits carrying out** (a 'קטן וכו') **is because** ב"ה **maintain there is no** need for עירוב הצירות, **and no** prohibition against **carrying out** on יו"ט, however (even) ב"ה do not agree to מתוך -
כדקא סלקא דעתין מעיקרא בביצה -
As אין עירוב והוצאה ביו"ט **initially assumed in** ביצה **is because** ב"ה **only because** ב"ה –

תוספות responds to an anticipated difficulty:

אף על גב דהתם פריך עלה⁴ דלמא לרב פפי לא שמיע לה -
Even though רב יוסף **there challenged** and refuted **this** view of רב פפי (so how can we say that רב פפי follows this view)? תוספות responds; **perhaps** רב פפי **did not hear this** refutation (and/or disagrees that it is a refutation) and (therefore) still assumed that the reason of ב"ה is because of עירוב והוצאה, but not on account of מתוך.

תוספות offers an additional answer to the original question:

ועוד יש לומר שהיה סובר הותרה שלא לצורך ובלבד שיהא דבר הרגיל -

¹ See מוגמר ד"ה; רש"י ד"ה מוגמר; they would burn spices over a fire in order for the clothes to absorb the pleasant odor from the smoke of this fire.

² תוספות ד"ה and previous ביצה יב,א. See קטן, ס"ת ולולב א יו"ט on ר"ה in to the ר"ה ב"ה permit carrying out in מתוך [TIE footnote # 3].

³ See 'Thinking it over'.

⁴ רב יוסף asked if the reason of ב"ה is because עירוב והוצאה ביו"ט, one should be permitted to carry out stones (which [presumably] all agree that it is prohibited to carry out stones on יו"ט).

And additionally one can say; that רב פפי also assumed that ב"ה maintains מתוך **provided that** this היתר applies to something **usual** as carrying out a child, etc. (but not regarding ביו"ט - (ביאה בתחלה ביו"ט

ולהכי פריך דזה אינו רגיל⁵ טפי ממוגמר:

And therefore רב פפי asked רב פפא that this ביו"ט בעילה בתחלה ביו"ט **is not more common than** מוגמר, and just as you permit (the uncommon) בעילה, you should also permit making מוגמר on יו"ט (which is equally uncommon), which we know is prohibited, so too בעילה should also be prohibited.

SUMMARY

Either רב פפי assumed that ב"ה maintain ביו"ט אין עירוב והוצאה ביו"ט, or he assumed that מתוך is only by something which is common but not by מוגמר ובעילה.

THINKING IT OVER

According to first answer that רב פפי assumed the reason ב"ה permit הוצאה (מתוך) is because אין עירוב והוצאה ביו"ט⁶, how can we explain the מחלוקת⁷ between ב"ה and ב"ה regarding הנשה ביו"ט⁸?

---

⁵ The גמרא responded that we do not require a צורך which is common (רגיל) but rather a צורך which is needed by all (דבר השווה לכל נפש), regardless if it is common (which applies to בעילה); however מוגמר is not שווה לכל נפש.

⁶ See footnote # 3.

⁷ See ב יב, and previous מתוך ד"ה תוס' ד"ה מתוך (TIE footnote # 14).

⁸ See מהרש"א (הארוך).